

Елисавета Багряна

Да може...

Да може все така, с притиснати чела,
безспирно към безкрая да ни отнася трена,
когато синкав дим се стеле над селата
и къра в топли пари заспива уморен.

Да може все така шумът на колелата
да ни унася леко, един на друг склонени,
а вѣн на пролетта прозирните була
въздушно да обвиват леса разделенен...

Да може все така, в последния ми ден,
да бъдеш ти до мене – любим, другар и брат,
забравила бих аз натрупаните мъки –

горчивите утайки, останали у мен
от всичките ми прежни и срещи, и разлъки,
от целия живот на тоя странен свят.

КРАЙ

© Елисавета Багряна

Източник: Словото

Набиране: Елена Николова

Издание: Елисавета Багряна. „Амазонка. Избрана лирика в два тома.“ „Български писател“. С. 1973

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11721>]